

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 6 decembrie 2008, ora 19.30

Ewald Frank

Și eu, la rândul meu, aș dori să spun „Bine ați venit!” din toată inima mea, în Numele scump al Domnului și Mântuitorului nostru, în special aceluia care au venit din țările vecine și celor care au parcurs distanțe mari pentru a putea fi prezenți în acest loc.

Astăzi ne-au vizitat frați și surori din Polonia, Cehia, Slovacia, Italia, Elveția, Austria, Belgia, Olanda, Franța, din țările Africii. Pe cine am uitat? Frații din Ucraina au fost deja prezentați aici. Noi îi suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu pentru că încă ne putem aduna și putem asculta Cuvântul lui Dumnezeu în pace.

Noi vă transmitem saluturi din partea fratelui Valström din Copenhaga, din partea fratelui Elis din Edmonton, fratelui Graf din Elveția, fratelui Nyagy din Nairobi, fratelui Mutika din Johannesburg și alți frați care ne-au telefonat. În special vă transmit saluturi din partea fratelui Russ. El ar fi dorit ca să fie în mijlocul nostru, împreună cu sora Russ, dar nu a putut ca să vină. Ei însă sunt legați cu noi în Domnul.

Am adus cu mine unele e-mail-uri din partea fraților care ne ascultă în Noua Zeelandă, Canada, Australia, S.U.A, Congo, România. Fratele Ionuț m-a sunat și vă salută pe toți.

Noi suntem foarte mulțumitori pentru că avem oportunitatea aceasta de a transmite în lumea întreagă, prin intermediul internetului, Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum doresc să ne oprim puțin asupra unor știri care privesc mersul lucrurilor pe acest pământ. Cu siguranță am auzit toți exprimarea că nimic nu mai este așa cum a fost odată. Și nimic nu va mai fi vreodată cum a fost înainte, și aceasta pentru că toate lucrurile se apropie de sfârșit.

Apoi avem două știri din Vatican care spun: „Catolicii sunt singura și adevărata Biserică a lui Isus Hristos”. Iar a doua spune așa: „Noi suntem Templul lui Dumnezeu”. După aceea este folosit cuvântul „Ecclesia” – Biserica celor chemați afară.

Mai avem încă o știre foarte interesantă din Roma iar aceasta spune: „Vino, Doamne Isuse! Creștinii nu așteaptă să vină sfârșitul lumii ci ei doresc sfârșitul tuturor nedreptăților”.

Roma, 12 noiembrie: „creștinii se roagă „Vino, Doamne Isuse!” Observăm că mereu este vorba despre aceeași temă: revenirea lui Isus Hristos.

Dacă ascultăm cu atenție la ce se predică în toate bisericile, fie ele și biserici libere, observăm că această temă a devenit subiectul lor principal. În toate denomiunțile, toți evangheliștii, observă acum că toate lucrurile se îndreaptă spre final.

Acum citesc ce scrie mai departe în acest articol care provine din Roma: „Înainte de revenirea lui Isus va avea loc „apostazia” (lepădarea de credință). Tradiția creștină descrie o persoană numită „Antihrist”. Pavel nu a spus mai multe despre acest lucru. Nici noi nu spunem mai multe despre acest subiect”. Deoarece am primit descoperirea Cuvântului, prin harul lui Dumnezeu, atunci nimic nu mai trebuie să fie explicat ci ne este pur și simplu descoperit.

Citat: „Acum sectele reprezintă un mare risc, deoarece ele interpretează Biblia într-un mod fundamentalist. Pericolul care provine de la secte... Menoniții ascultă îndemnul papei Benedict al XVI-lea, care cheamă la unitate”.

Este scris în Apocalipsa 17 că toate bisericile fice se întorc înapoi în sânul bisericii-mamă, dar mai întâi Biserica lui Isus Hristos este chemată afară din mijlocul lor. Ea ascultă acum ultima chemare.

Acum, câteva lucruri care privesc Ierusalimul. Niște reprezentanți ai iudaismului doresc dialogul cu biserica catolică. Ceva grav s-a întâmplat acolo iar eu trebuie să scriu despre aceste lucruri. Cel mai mare rabin al evreilor a fost la Roma iar apoi s-a anunțat faptul că numele Yahweh nu va mai fi folosit în liturghia catolică. Noi am înțeles despre ce este scris în proorocul Amos în cap. 6, și anume că nu era permis ca numele Domnului – Yahweh – să fie rostit sau pomenit

atunci când o persoană moartă era scoasă afară din casă. Cărturarii din cadrul iudaismului au înțeles greșit acest singur, apoi au făcut din el o învățătură și anume aceea că Numele Domnului nu mai trebuie să mai fie rostit deloc, niciodată. Și iată că din anul 270 î.H., Numele Domnului nu a mai fost și nu mai este folosit până în ziua de azi iar numele Yahweh a fost înlocuit cu Adonai. Acest lucru este unul foarte trist. Fie evreu, fie grec, fie negru, fie alb sau orice altceva ar putea fi, dacă noi nu avem descoperirea lui Dumnezeu atunci suntem orbi cu toții.

Mai am un singur lucru, referitor la aceste știri și vom încheia cu acest subiect. În curând va trebui ca în Roma să se inaugureze un templu mormon. Toate religiile se regăsesc acolo și toate sunt influențate de Roma iar la sfârșit toate se vor afla sub același acoperiș.

În acest articol scrie: „Nașterea unei noi ordini mondiale”. Heinrich Himmler a spus la fel în anul 1933, într-o scrisoare adresată lui Julius Streicher.

Noi nu vom putea opri absolut nimic. Totul decurge așa cum trebuie ca să decurgă. Noi ne dăm seama că revenirea lui Isus Hristos este foarte aproape.

Eu privesc în urmă la cei 50 de ani care au trecut... Scrisoarea circulară este deja tipărită, în limbile germană și franceză. Eu am privit la cei 50 de ani care au trecut de când am fost într-o legătură strânsă cu slujba fratelui Branham, cu mesajul lui Dumnezeu, de când port în toată lumea acest Cuvânt minunat a lui Dumnezeu.

Când am fost ultima oară în Namibia, în Africa de Sud, de 13 ori am decolat și am aterizat ca să vestesc Cuvântul Domnului. Chiar dacă nu mă simt foarte puternic în trupul meu, mă simt puternic în duhul, fiindcă eu știu sigur că ultimul mesaj trebuie să ajungă și-l va și ajunge pe ultimul. Abia după ce a intrat ultimul în Biserica Domnului, indiferent unde se află acesta pe pământ, abia după aceea numărul este complet, se închide ușa și trâmbița lui Dumnezeu va suna.

Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze și astăzi, să binecuvânteze pe toți care ascultă prin internet, din America de Sud, America de Nord, în Europa și în toată lumea. Mesajul lui Dumnezeu este adresat întotdeauna poporului lui Dumnezeu de pe tot pământul. În ultimii 50 de ani, în special în ultimii 34 de ani, de când vestim din

acest loc, la acest amvon, Dumnezeu a dăruit foarte mult har. Noi am mers prin niște ispite foarte grele, dar Dumnezeu a ajutat de fiecare dată. Nu ne-a dăunat, de fapt, nimic, totul ne-a adus mai aproape de Domnul, chiar și ceea ce a vrut să facă dușmanul ca să distrugă, la urma urmei a fost spre binele nostru. Eu doresc ca să mai fac într-o observație: faptul că fratele Branham a avut această slujbă profetică infailibilă. Cum a scris-o deja în penultima scrisoare circulară, el de 1615 ori a spus „Așa vorbește Domnul!” și de fiecare dată el a văzut o vedenie și Dumnezeu i-a arătat și i-a descoperit tot ce trebuia să spună persoanei respective. Pe mine m-a impresionat cel mai mult când rostea numele oamenilor pe care nu i-a văzut niciodată. Oamenii aceștia au fost cu toții foarte uimiți, copleșiți.

Scuzați-mi următoarea observație: în ultima parte din anii 1970, s-a întâmplat și în mijlocul nostru ca să fi auzit nu doar „Așa vorbește Domnul”, ci mulți au fost chemați cu numele: „Fratele cutare, sora cutare”. Vă spun cinstit, noi am fost crezut că era la lucru un dar divin, fără să știm că, de fapt, dușmanul își avea mâna în joc – până când s-a descoperit. Aceasta este lecția cea mare pe care eu, noi, a trebuit s-o învățăm! După aceea, eu am citit ceea ce a scris fratele Branham despre darul profeției. **Mai întâi, nici o profetie să nu aibă loc (sau: să nu fie primită – n.tr.) în Biserică, dacă nu este verificată de trei frați și cel puțin doi să fie de acord cu ea.** Apoi fratele Branham face o afirmație importantă: „Dacă eu, spre exemplu, aș spune că fratele Orman Neville mi-a spus cutare și cutare lucru, atunci trebuie ca el să-mi fi spus, eu trebuie s-o fi auzit, altfel eu n-aș putea ca să spun că fratele Neville mi-a spus cutare sau cutare”. Atunci ochii mei și ai noștri au fost deschiși: aici respectivii oameni n-au auzit nimic, ci ei și-au închipuit ceva și au spus-o. Motivele au fost ale lor proprii!

Un frate mi-a spus: „Frate Frank, eu am impresia că aceasta a fost ultima scrisoare circulară!” Eu am spus: „E ultima scrisoare care se referă la perioada care a trecut!” Noi ne dăm seama că Dumnezeu va face niște lucruri mai mari.

Eu doresc, împreună cu voi, să aprofundez ceea ce am vorbit în Salzburg și Zürich. În această legătură eu doresc ca să citesc din Psalmul 149.4-6: „*Căci Domnul are plăcere de poporul Său, și slăvește pe cei nenorociți, mântuindu-i*”. Haideți s-o așteptăm astăzi!

„Să salte de bucurie credincioșii Lui îmbrăcați în slavă, să scoată strigăte de bucurie în așternutul lor! Laudele lui Dumnezeu să fie în gura lor, și sabia cu două tășuri în mâna lor”. De ceea ce e plină inima, iese pe gură! Psalmul 33.11-12: *„Dar sfaturile Domnului dăinuiesc pe vecie și planurile inimii Lui, din neam în neam. Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul! Ferice de poporul pe care și-l alege El de moștenire!”.*

Dragi frați și surori, nu fiți descurajați, Dumnezeu ne-a dat har acum ca să credem cum spune Scriptura! Noi am primit în inimile noastre făgăduințele și știm că Dumnezeu le va împlini! 1 Petru 1 de versetul 13 : *„De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji, și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus, la arătarea lui Isus Hristos”.* Ce cuvânt minunat! *„Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftete, pe care le aveți altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră”.* După aceea vine ascultarea descrisă în v. 22 : *„Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima”.* Și aceasta trebuie să se întâmple în noi și cu noi! Ascultarea este importantă, dar la fel de importantă este dragostea de frați și dragostea față de toți oamenii. V. 23 : *„fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac”.*

Și acum deschidem direct în Luca 1 ca să citim ce s-a întâmplat la începutul Testamentului Nou, la începutul Legământului Nou. Și să luăm în considerare că ceea s-a întâmplat și s-a împlinit cu Mântuitorul nostru, adică tot ceea ce a fost scris mai înainte despre El, la fel se întâmplă acum cu cei mântuiți. Atunci s-a întâmplat cu Mirele și acum se întâmplă cu Mireasa.

Eu doresc să citesc două pasaje din predicile fratelui Branham. *„Dacă Dumnezeu și Cuvântul Lui devin una, atunci când Duhul lui Dumnezeu udă sămânța lui Dumnezeu (Cuvântul vieții), atunci va fi descoperit Dumnezeu. El este Acela care lucrează aceasta în noi. Noi sunteți morți, voi sunteți morți și nu mai trăiți. Voi vă socotiți morți, goi și așteptați sămânța, germenul vieții. Atunci nu mai este omul respectiv, persoana voastră*

pământească, ci este Dumnezeu lucrând în om! Dumnezeu lucrează în omul respectiv! Germenul vieții răsare! Așa cum Cuvântul vorbit la început s-a manifestat printr-un om - atunci nu mai este omul, căci el a murit. Nu poate fi un amestec: fie sunteți morți fie sunteți în viață! Dacă sunteți un copil al morții sunteți ai dușmanului; dar dacă sunteți un fiu al lui Dumnezeu, atunci sunteți dedicați lui Dumnezeu! Deci predați-vă lui Dumnezeu în acest moment și Diavolul fuge de la voi și Domnul vă mângâie și vă conduce mai departe pe drumul Său!”

Din cealaltă predică binecunoscută nouă tuturor, citesc câteva pasaje. Citesc pentru că se referă la Luca 1: „Dar Dumnezeu va scoate din turma mică a Cuvântului Sămânță o Mireasă iubită și o va înfățișa lui Hristos. Acest grup va fi o fecioară a Cuvântului Său. Prin ea se va împlini totul, tot ce este scris în Cuvântul Său pentru fecioare. Ei nu vor mai accepta dogme omenești, ci numai Cuvântul făgăduinței. El însuși va fi în Ea cum a fost și în Maria. Dumnezeu însuși se descoperă. El va lucra conform propriului Cuvânt al făgăduinței, ca să îplinească tot ce a poruncit El să fie scris, așa cum a făcut-o când a fost născut prin pântecul unei fecioare. Aceasta a fost o prefigurare care se referă la pântecul duhovnicesc al Bisericii. Tot așa această fecioară va primi Cuvântul Său și va spune „facă-mi-se așa cum ai spus!”. Vedeți, ce armonie minunată! Isus nu a făcut decât ceea ce îi arăta Tatăl! A fost o armonie între Dumnezeu și Hristos! Așa va fi și cu Mireasa! El îi arată Cuvântul vieții și ea îl primește! Ea nu se îndoiește!

Cuvântul și gândul lui Hristos sunt Mireasă, de aceea ea știe tot timpul ce dorește să facă El prin Cuvântul Său, iar ea o face în Numele Său, fiindcă ea are „Așa vorbește Domnul”.

Să citim un cuvânt foarte puternic, foarte serios scris pentru vremea aceea, dar și pentru timpul nostru - din 2 Cor. 11.2: „*Căci sunt gelos pe voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată*”. Aici noi avem ținta vestirii: Biserica Mireasă adevărată, care să fie prezentată lui Hristos ca o fecioară curată. Știm cu toții ce scrie în v. 3: „*Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credințioșia care este față de Hristos*”. Apoi urmează ceea ce se întâmplă dacă dușmanul atrage spre rău – v. 4: „*În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus...*” Noi am vorbit deja despre aceasta: una este o trimitere, o însărcinare legată cu planul de

mântuire al Dumnezeului nostru, dar cealaltă este un grup de oameni care vin ei de undeva, fără ca să fie chemați și trimiși.

Frați și surori eu nu o spun ca să critic pe cineva, ci o spun cu o durere mare în inimă: mulți ani au trecut din anul 1966 până în 1979, când nimeni n-a venit și nimeni n-a făcut o călătorie internațională. Toți au rămas acolo unde erau deja! Până atunci a existat și unitatea în Biserică în toată lumea. Pretutindeni a existat o armonie dumnezeiască, nu existau învățături străine, nimeni nu a venit de undeva ca să-și spună părerea proprie sau învățătura proprie, ci m-am dus din țară în țară și din oraș în oraș și am vestit Cuvântul Domnului. Eu n-am vestit nicio răstălmăcire, ci doar Cuvântul limpede și adevărat al lui Dumnezeu. Dar, după aceea, a început un timp în care mulți bărbați au venit de undeva și au propovăduit. Și dacă i-ai fi întrebat când au fost chemați, ar fi tăcut.

Cealaltă comparație noi o găsim în Filipeni, când Pavel se referă din nou la aceasta. Frați și surori, o spun nu ca să critic, ci cu o durere profundă în inima mea: este o situație catastrofală în cadrul cercurilor celor care susțin că ar vesti mesajul timpului de sfârșit. Filipeni 1.15: *„Unii, este adevărat, propovăduiesc pe Hristos din pizmă și din duh de ceartă; dar alții din bunăvoință”*. Spuneți-mi, ce-l determină pe un om să predice pe Hristos doar din pizmă sau din duh de ceartă sau când unul vrea să știe mai mult decât celălalt? Ce rost are așa ceva? V. 17: *„cei dintâi, din duh de ceartă vestesc pe Hristos nu cu gând curat, ci ca să mai adauge un necaz la lanțurile mele”*. Dacă i-ați întreba pe toți cei care prezintă învățăturile tunetelor sau alte descoperiri speciale: *„O, frate, pune-ți mâna pe inimă și spune-ne adevărul, ceea ce ai spune și la Judecata de apoi: care este motivul tău pentru care predici cutare sau cutare învățătură?”* Dacă acești domni ar fi suficient de cinstiți atunci ar pomeni un nume oarecare... V-ar spune un nume! Da.

Acum să citim din Luca 1. Aici este Maria, eu o compar pe Maria, o fecioară înțeleaptă, cu toate fecioarele înțelepte din Matei 25. Îmi permit să spun că fecioarele înțelepte vor proceda la fel ca Maria: nu vor accepta nicio răstălmăcire, nicio sămânță străină - nu vor primi nimic străin în ele, doar Cuvântul lui Dumnezeu așa cum ne este lăsat în această Scriptură. Avem aici câteva gânduri și versete minunate.

Versetul 26 și 27 ne spune că îngerul Gavril a fost trimis direct din partea lui Dumnezeu ca să aducă acest mesaj Mariei, și anume ce avea să se întâmple pe vremea aceea. Eu doresc să înțelegeți ce s-a întâmplat acolo! Tot ce s-a referit la Domnul și Mântuitorul nostru s-a împlinit într-un singur moment, într-o singură zi. Geneza 3.15 s-a împlinit: sămânța lui Dumnezeu va veni prin femeie ca să zdrobească capul șarpelui. Psalmul 2.7 s-a împlinit în acea zi, în acel ceas: „*Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am zămislit*”. S-o citim ca să știm exact despre ce este vorba astăzi: să înțelegem că atunci când Dumnezeu face istorie, totul se împlinește în cadrul Bisericii Mirese din timpul nostru. „*Eu voi vesti hotărârea Lui*”, zice Unsul; „*Domnul Mi-a zis: „Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am zămislit*”. Aici este vorba despre ziua aceea! „*Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*”. Psalmul 2.8: „*Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire!*” În Luca 1 avem împlinirea tuturor făgăduințelor din Vechiul Testament. Psalmul 22.10: „*Tu m-ai scos (sau: M-ai pus – n.tr.) din pântecul mamei*” - aici s-a întâmplat! Aici a făcut-o Dumnezeu! Noi avem aici trecerea de la profeție la împlinire. Trebuie să înțelegem ceea ce se întâmplă în timpul nostru: are loc trecerea de la profeție la împlinire! Isaia 7.14: „*fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu și-i va pune numele Emanuel*”. Toate aceste versete s-au împlinit!

Frați și surori, așa început cu Răscumpărătorul nostru și așa se va încheia cu cei răscumparați: toate făgăduințele au devenit realitate! El a fost sămânța lui Dumnezeu care a venit să zdrobească capul șarpelui, El a fost împlinirea psalmului 2.7 (*Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am zămislit*), împlinirea din psalmul 22.10 (*Tu M-ai pus în pântecul mamei Mele*). Într-o parte era profeția, în cealaltă parte totul s-a împlinit – a devenit realitate divină.

Dacă mergem mai departe în Noul Testament, vedem că totul s-a întâmplat în acel mod cum a prezis Dumnezeu. Dacă luăm, de exemplu, slujba Domnului nostru: Isaia 35.5-6: „*cei șchiopi vor umbla, cei orbi vor vedea...*”. Totul s-a împlinit rând pe rând, până la înălțarea Domnului nostru în cer și, după aceea, până la începutul Bisericii nou-testamentare, la revărsarea Duhului Sfânt, când Petru a putut să spună:

„Aceasta este ceea ce a spus Dumnezeu prin profetul Ioel”. Să citim foarte scurt în Luca 1.28, înainte de a vorbi despre noi, ca Biserică chemată afară: *„Îngerul a intrat la ea, și a zis: Bucură-te, tu, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!”* Ce avem aici? Lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu. Îngerul Gavril vine și face acest anunț minunat și tot ce a fost făgăduit s-a împlinit.

Când fratele Branham spune că i s-a arătat Îngerul Domnului, a descris mărimea Lui, greutatea, L-a descris din cap până în picioare. Noi ar trebui să știm că Dumnezeu a lucrat, nu un om și-a închipuit ceva, ci Dumnezeu urmă să îplinească cuvântul profetic, promisiunile.

„Bucură-te, tu, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine...!” Dacă noi suntem iertați, dacă ni s-a dat mare har, atunci vom auzi mesajul divin și vom avea parte de ceea ce urmează să facă Dumnezeu acum. V. 30: *„Îngerul i-a zis: „Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că vei rămâne însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus”*. După aceea ne este dată o descriere detaliată. V. 34: *„Maria a zis îngerului: Cum se face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?”* Acesta este un lucru foarte important în această legătură! Nici un fariseu sau un cărturar nu au avut ceva de spus, n-a fost acolo nici un fel de sămânță străină sau răstălmăcire, ci doar Cuvântul lui Dumnezeu legat cu făgăduințele lui Dumnezeu. Mai departe urmează întrebarea *„Cum se face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?”* V. 35: *„Îngerul i-a răspuns: Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu”*.

Să vă citesc acum locurile care ne descriu pe noi ca sămânță. Psalm 22.30-31: *„O sămânță de oameni Îi va sluji”*. EL este sămânța, la singular. Acum, referindu-se la noi, *„O sămânță de oameni Îi va sluji; și se va vorbi despre Domnul către cei ce vor veni după ei. Aceștia vor veni și vor vesti dreptatea Lui, vor vesti lucrarea Lui poporului care se va naște”*. *„O sămânță de oameni Îi va sluji”*... *„vor vesti lucrarea Lui poporului care se va naște”*. Urmașii Lui îi vor sluji și acel popor care se va naște! Maria a născut pe Fiul lui Dumnezeu,

Cuvântul, sămânța a devenit trup și a locuit printre noi. „*O sămânță de oameni Îi va sluji*”.

Psalmul 89.2-4: „*Căci zic: Îndurarea are temelii veșnice! Tare ca cerurile este credincioșia Ta!*” „*Am făcut legământ cu alesul Meu, zice Domnul; Iată ce am jurat robului Meu David: Îți voi întări sămânța pe vecie și în veci îți voi așeza scaunul de domnie*”. Frați și surori, cum am spus deja: atunci era vorba ca toate profețiile care s-au referit la Răscumpărător să se împlinească. Și asta s-a întâmplat, pentru că o fecioară s-a pus la dispoziția lui Dumnezeu. Ea a fost hotărâtă pentru acest scop și a spus: „*Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!*” Dumnezeu caută acum fecioarele înțelepte care spun același lucru: „nu știu nimic despre un bărbat, despre un predicator, despre idei omenești, știu doar că Mântuitorul meu trăiește”. S-o spunem foarte deschis: unde este pus pe sfeșnic sâmburele vestirii, astăzi? Toți se pierd în propriile lor tâlcuiri, se referă la profet și nu se bazează pe Dumnezeu și pe Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea, în acest loc, noi trebuie să subliniem de fiecare dată că Dumnezeu și-a asumat răspunderea doar pentru ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. De exemplu, am numărat că fratele Branham s-a referit de 125 ori la Zaharia 10.7: „*spre seară se va arăta lumina*”. Dacă noi înțelegem cât de important este acest cuvânt: înainte de miezul nopții, înainte ca să se termine ziua mântuirii, Dumnezeu își va descoperi încă o dată lumina Lui. Dar asta nu anulează ceea ce este scris în Zaharia! Ce este scris în Zaharia 14 se va împlini, de asemenea, când Domnul își va pune picioarele pe Muntele Măslinilor și acesta se va despica în două. Totul este descris foarte clar. Dar în aceste predici, trebuia să le fie arătat oamenilor că înainte de miezul nopții, Dumnezeu a dat o făgăduință. Cuvântul profetic se poate referi o dată la poporul Israel și apoi la Biserică. „*spre seară se va arăta lumina*”. Fratele Branham s-a gândit și la 2 Petru 1: „*Și avem cuvântul profeției făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos*”. Dar nimeni nu poate să susțină că deja s-a împlinit Zaharia 14.7. Același lucru este valabil și în cazul celorlalte versete biblice care sunt scoase din context fără să se fi înțeles corect despre ce este vorba. De aceea, noi vedem cât este de necesar ca totul să fie rânduit și fondat biblic. Ceea ce aparține Bisericii aparține Bisericii, ceea ce aparține

poporului Israel este pentru el, totul trebuie lăsat acolo unde îi este locul hotărât de Dumnezeu.

Cu toții știm despre ce este vorba în Matei 25. Fecioarele înțelepte comparate cu Maria, fecioara, care nu a știut de niciun bărbat și care a fost rânduită de Dumnezeu să fie cea aleasă, astfel ca Cuvântul să devină trup, sămânța lui Dumnezeu să fie pusă în ea și astfel să fie adusă mântuirea omenirii. Frați și surori, la fel este situația și cu noi, astăzi: să nu trăim într-o lume a închipuirilor, ci să urmăm Scriptura și să-i vedem împlinirea. Repet: în acea zi s-a împlinit Geneza 3.15 – n-a mai rămas doar o profeție ci s-a împlinit. Psalmul 2.7, Psalmul 22.10, Isaia 14.7, tot ce a fost spus dinainte cu referire la nașterea Mântuitorului s-a împlinit în contextul complet.

Noi am putea să mai citim un număr mare de versete care s-au împlinit. Dar acum am o întrebare: înainte de revenirea lui Isus Hristos, mesajul lui Dumnezeu a fost trimis, dar cu ce scop? Pentru chemarea afară, astfel ca totul să fie corectat, totul să fie adus în starea originală. Și acum noi ajungem la punctul esențial: toți ceilalți îl vor auzi dar n-o vor trăi, însă fecioarele înțelepte vor auzi, vor crede și o vor trăi! Amin! Și la sfârșit se va descoperi cine a găsit cu adevărat har înaintea lui Dumnezeu! Pe de o parte mulți susțin ceva și pe de altă parte această pretenție trebuie să fie identică cu ceea ce este scris în Scriptură! Noi trebuie să ne regăsim în împlinirea profeției biblice! Acest lucru a fost dăruit fecioarelor înțelepte! Nimeni nu trebuie să tâlcuiască Matei 25. Niciun cuvânt din Scriptură nu trebuie răstălmăcit, nimeni nu trebuie să ne explice care e chemarea de la miezul nopții. Haideti să ne gândim la faptul că Scriptura se împlinește înaintea ochilor noștri: ultimul mesaj a fost trimis, chemarea afară, pregătirea, corectura, totul se împlinește în aceia care fac parte din rândul Bisericii Mirese. Și eu îmi permit să spun: nimeni din cei ce aparțin fecioarelor înțelepte nu se va rătăci undeva, și nu va alerza după vreun om care susține niște învățături oarecare, ce nu pot fi dovedite cu Biblia. Eu cred că fecioarele înțelepte, cum se poate citi în Matei 25, vor fi și vor rămânea curate înaintea lui Dumnezeu. Ele nu vor comite curvie spirituală! Toți știm cine este aceea descrisă ca și curva cea mare cu care au curvit împărații pământului. Aceasta este pe de o parte. Dar Mireasa Mielului a fost pusă deoparte, ea nu curvește cu nicio

denominație, ea este deschisă doar pentru Cuvântul lui Dumnezeu! Aceasta este deosebirea dintre noi și toți ceilalți. În Ioan 14 noi avem făgăduința: „Eu mă duc să vă pregătesc locul”. La fel, în Matei 25.10: „cele ce au fost gata au intrat la ospățul de nuntă și ușa a fost încuiată”.

Încă un gând foarte important: Dumnezeu nu s-a amestecat în nicio religie. Toate pot să facă ce vor! El nu s-a amestecat în nicio biserică. N-ai auzit ca Dumnezeu să fi mers să bată la ușa Romei și să spună papei: „Ceea ce faceți voi acolo, nu este corect!” Nu. A spus El ceva bisericii anglicane sau ortodocșilor? A spus El vreunei denominații „Nu fă aceasta!” Nu! Dar, de asemenea, El nu dorește ca cineva să-L corecteze pe El - El singur are ultimul cuvânt în cadrul Bisericii Mirese, care nu va primi nici un fel de sămânță omenească, străină.

Știți cu toții cum este... Mie mi-a fost adus un tablou cu doi semănători: nu demult noi am avut aici această poză. Matei 13: Fiul Omului seamănă sămânța cea bună și sămânța cea bună sunt fiii Împărăției lui Dumnezeu. Apoi vine cineva după El și acesta seamănă sămânța cea rea pe același ogor, pleacă și ambele semințe cresc. Așa este situația cu orice răstălmăcire. Eu o voi spune până la sfârșit: fiecare răstălmăcire este o lucrare a dușmanului. Dacă Pavel a scris aici în 2 Corinteni 11.2, că îi era teamă ca dușmanul să nu amăgească pe unii așa cum a făcut-o cu Eva, așa spunem și noi acum: păstrați-vă inimile curate, primiți Cuvântul lui Dumnezeu în inimi curate și restul să treacă pe lângă voi și n-o primiți în inimile voastre. Nu mai primiți și nu mai ascultați nimic în afara Cuvântului sămânță, dumnezeiesc și curat. În această legătură am putea citi multe versete biblice. Încă din Vechiul Testament, Dumnezeu a avut de grijă ca totul să fie făcut conform Cuvântului Său. Toți profeții, toți bărbații lui Dumnezeu au făcut totul așa cum le-a poruncit Dumnezeu. În zilele noastre, Dumnezeu l-a folosit într-un mod deosebit pe fratele Branham. Învățătura despre dumnezeire a trebuit pusă din nou pe sfeșnic și el a trebuit s-o spună așa cum Dumnezeu a spus-o în Testamentul Vechi. Deut. 6: „*Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul vostru este Unul*”. Acolo este scris cuvântul „echad” – Unul singur, Unicul, nu doi sau trei. Un singur Dumnezeu .

Astăzi am adus cu mine mezuză¹. Toți evreii, fiecare israelit, o are pe stâlpul drept la ușa casei - Deut. 6, această mărturie de credință numită SHEMA ISRAEL. Ei trebuiau s-o poarte pe frunte sau pe mână. Deut 6.4-9: „*Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este un singur Domn. Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi, și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula. Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini, și să-ți fie ca niște fruntarii între ochi. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale*”. Aceste versete pe care tocmai le-am citit, sunt conținute în această mezuză. Pentru fiecare israelit, în fiecare hotel, în fiecare casă, pe stâlpul drept al ușii, la intrare, este această mezuză. Noi am înțeles că Dumnezeu nu s-a înmulțit, Dumnezeu s-a descoperit: ca Tată în cer și El a făcut un nou început ca să primim înfierea prin harul Său, dar El a rămas Unul și Același Dumnezeu, în vecii vecilor. Cine dorește s-o caute exact, o poate citi în istoria bisericii: în timpul lui Constantin s-a născut ideea aceasta de trei persoane dumnezeiești. Sub Teodosiu, a fost făcută o dogmă, un crez. Noi, ca și credincioși biblici, ce avem comun cu vreo dogmă? Ce avem de-a face cu ceea ce s-a întâmplat în secolul IV? Frați și surori, este necesar nu doar să ieșim noi din Babilon, ci Babilonul să fie scos din noi. Tot ce nu vine de la Dumnezeu trebuie îndepărtat de la noi, căci nici nu ne conduce la Dumnezeu. De aceea o restituire completă trebuie să aibă loc, totul trebuie să se întoarcă la origini. Același lucru este valabil pentru botez: nu există nicio lucrare în Sfânta Scriptură care să se fi făcut în aceste trei titluri. Niciuna! Credeți-mă, în toată creștinătatea, totul se bazează pe niște neînțelegeri. Același lucru s-a întâmplat, și în cadrul mesajului timpului de sfârșit, pentru că nu există descoperire de la Duhul Sfânt. Acela care are descoperire merge de la un verset la celălalt: merge de

¹ « **Mezuză** este o cutiuță, de mărimi diferite, făcută de materiale diverse (lemn, metal, plastic, sticlă sau argint), atașată de porțile evreilor din timpurile biblice. Nu cutia în sine este importanta, ci conținutul ei: un pergament scris de mână (dacă este imprimat mecanic nu este valabil), scris de aceiași scriitori care scriu TORA. Pe acest pergament se află scrise două paragrafe din TORA: Deut. 6:4-9, și Deut. 11:13-21. » Sursa: <http://www.romania-israel.com/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=246> – n.tr.

la Matei 28 la Marcu 16, la Luca 24, la Ioan 20 și apoi la Fapte 2, Fapte 8 și toate celelalte locuri, ca să vadă în ce mod a călăuzit Duhul lui Dumnezeu.

Frați și surori, haideți să facem un rezumat al celor spuse astăzi în această adunare: la sfârșitul timpului de har, în cadrul Miresei Mielului, în cadrul fecioarelor înțelepte, fiecare făgăduință va deveni realitate. Toată profetia biblică, tot ce a fost spus mai dinainte cu privire la noi se va împlini acum. Atitudinea noastră corectă ar trebui să fie precum a Mariei. Oare s-a forțat Maria când îngerul i-a zis: „Tu ai găsit har înaintea lui Dumnezeu”? Frați și surori, cine căpătă trecere acum înaintea lui Dumnezeu, aceluia Dumnezeu îi descoperă Cuvântul Său, făgăduințele, îi descoperă totul. Nu este de ajuns să citim în Exod 33: „Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale”!

A căpăta trecere înaintea lui Dumnezeu înseamnă a trăi personal împlinirea făgăduințelor biblice. Și aceasta este partea fecioarelor înțelepte care vor forma Biserica Mireasă. Această parte ne este dăruită din partea lui Dumnezeu. Nu se împlinește doar ce se întâmplă în lume, ce fac politicienii, religioșii, ci noi să fim așa cum a fost și a spus Maria: „*facă-mi-se după cuvintele tale*”. Făgăduințele date se vor împlini! Și la fel de sigur cum Dumnezeu a împlinit prima făgăduință: „*Iată, vă voi trimite pe profetul Ilie*”... Dați-mi voie să spun – tocmai mi-a venit în gând: toți aceia care pot crede din inima lor, fără să se forțeze, că Dumnezeu, în vremea noastră a împlinit cuvântul profetiei din Maleahi, că El, acum, la sfârșitul timpului de har, înainte ca să vină ziua aceea mare și înfricoșată a Domnului, va trimite un profet, o slujbă profetică - vă spun, dacă puteți crede acest lucru din toată inima voastră, atunci voi ați primit deja accesul la toate celelalte făgăduințe și la împlinirea lor, prin harul lui Dumnezeu, căci una face legătura cu cealaltă. „*Facă-mi-se după cuvintele tale*”.

Domnul Dumnezeu să ne ajute, să ne binecuvânteze! Eu mi-am dorit ca să v-o fi spus așa cum o am în inima mea! Dumnezeu să binecuvânteze pe toți traducătorii! Dumnezeu să binecuvânteze în toate limbile și în toată lumea! Am înțeles noi cu toții despre ce a fost azi vorba? Am căpătat noi trecere înaintea lui Dumnezeu? „*Facă-mi-se după cuvintele tale*”. Atunci se împlinește una după cealaltă fiecare făgăduință! La fel este și astăzi: noi am căpătat trecere înaintea lui

Dumnezeu și aceasta înseamnă ca noi să avem parte de împlinirea tuturor făgăduințelor pe care Dumnezeu le-a dat pentru acest timp prezent!

Frați și surori, noi nu avem un program al unui om ci vestim planul divin de mântuire a lui Dumnezeu și de acesta aparțin toate făgăduințele, până la transformarea trupurilor noastre, până la răpire, până la ospățul de nuntă a Mielului. Noi vom trăi toate acestea prin harul Său. Credeți-o și mulțumiți lui Dumnezeu! Amin.

Haideți să ne ridicăm și să mulțumim lui Dumnezeu. Cântăm „Așa cum sunt”. [...]

Frați și surori, înainte de a mai cânta încă o dată, haideți ca să ne aplecăm capetele, să ne deschidem inimile și să rămânem în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Poate sunt în mijlocul nostru unii care nu pot să creadă așa cum spune Scriptura, poate sunt unii – începând cu tinerii, sau unii care sunt deja în etate – care nu și-au dedicat viețile lor Domnului. Poate sunt unii care au probleme ca să creadă, care nu înțeleg necesitatea de a crede mai întâi toate făgăduințele, înainte ca acestea să se îplinească. Avraam a crezut pe Dumnezeu și după aceea a văzut și împlinirea! Tot astfel este situația și cu noi: prima dată vine vestirea, apoi credința din Cuvânt, credința vine din predica Cuvântului, și după aceea, noi vom trăi și împlinirea. Avem cel mai bun exemplu cu Maria: ea a crezut și, după aceea, Dumnezeu a făcut începutul planului de mântuire. Mântuitorul a venit la noi, s-a făcut om, ca să moară pe crucea de pe Golgota, să-și verse sângele Său, să-și dăruiască viața Lui ca mântuire, eliberare, împăcare prin sângele Mielului, așa cum este prezentată prin tablourile umbră din Vechiul Testament. „*După ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași*”. Isaia 53.10.

Frați și surori, El și-a dat viața Lui, și-a vărsat sângele Său, răscumpărarea a avut loc, noi putem trăi neprihănirea prin credință, iertarea și împăcarea. De aceea ne adresăm tuturor celor care poate mai au niște legături pământești, aceia care nu s-au decis încă deplin pentru Domnul, aceia care încă nu au trăit pocăința și încă nu sunt siguri în inima lor că sunt mântuiți. Dragi prieteni, cu noi trebuie să se îplinească. Căci astfel este scris în Ioan 3: „*ce este născut din carne este carne, ce este născut din Duh este duh*”. Așa cum s-a coborât

Duhul și Cuvântul, sămânța, a fost pusă în pânțele Mariei și astfel s-a născut Fiul lui Dumnezeu, la fel este semănată în inimile noastre sămânța Cuvântului și Duhul Sfânt vine peste noi și suntem născuți din nou la o nădejde vie, prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre cei morți!

Nimeni să nu privească în jur, eu doresc să întreb dacă doresc unii să ridice mâinile ca să-și dedice viețile lor Domnului, să o facă. Sau pentru orice altă dorință... Mulțumesc! Dumnezeu vede toate mâinile și toate inimile voastre! Mai cântăm o dată „Așa cum sunt”. [...]

Iubitul Domn și Mântuitor, noi am primit din partea Ta făgăduința „*pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară*” ci Tu vei da fiecăruia pace sufletului lui. Doamne scump, noi azi venim cu toți aceia care au vreo problemă, fie că e vorba de salvarea sufletului, fie că e vorba de vindecarea trupului, eliberarea de toate puterile întunericului sau de unele vicii... Iubite Domn, este scris: „*dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi*”! Noi Te rugăm astăzi, să se descopere biruința de pe Golgota: salvează, vindecă și eliberează, dăruiește descoperire, acces în Locul Preasfânt, astfel încât Cuvântul Tău să ne fie descoperit prin harul Tău.

Iubite Domn, binecuvântează în acest loc, pe tot pământul, în toate popoarele, în toate limbile și națiunile. Îți mulțumim fiindcă Cuvântul curat, sămânța scumpă curată a fost semănată și este semănată în continuare. Te rugăm, nu doar niște roade de 30 de ori sau 60 de ori, ci dăruiește niște roade însutite! Dăruiește credință în toate inimile noastre!

Noi Te rugăm acum, în Numele Tău cel Minunat, al lui Isus, ca Bisericii Tale Mirese să nu-i fie făcută vreo pagubă prin vreo influență a dușmanului, nimeni să nu vină și să vestească ceva lumesc, ci să fie predicat doar Isus Hristos cel răstignit, înviat, Cel ce va reveni. Iubite Domn, lucrează conform vocii Tale cu poporul Tău, așa cum ai făcut-o cu Maria, tot așa să fii cu noi, cu toate fecioarele înțelepte, în acest timp, ca noi să nu rămânem aici ci să fim pregătiți să intrăm la ospățul nunții Mielului. Iubite Domn, fă-o prin puterea Sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău! Îți mulțumim din toate inimile noastre pentru aceasta! Aleluiah! Amin!

Hai deți ca să cântăm „Tu meriți”. [...] Și toți să spună „Amin!”
Câți cred cum spune Scriptura? Amin. Noi vom vedea împlinit tot ce a făgăduit Dumnezeu. Se va întâmpla așa cum este scris la finalul cărții Iosua: *„nici unul din toate cuvintele bune, rostite asupra voastră de Domnul, Dumnezeul vostru, n-a rămas neîmplinit; toate vi s-au împlinit, nici unul n-a rămas neîmplinit”*. (Ios. 23.14) Bucurați-vă, fiindcă ați devenit copiii ai făgăduinței! Copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduinței și ei vor vedea făgăduințele împlinite. Vă rog credeți, nu-L necinstiți pe Dumnezeu prin necredință, ci credeți că se va împlini tot ce a făgăduit El! Cine mai spune o cântare? „Îl iubesc”. [...] Aleluiah! Fiecare să dea mâna celuilalt și urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu!